

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз1 2/2020
03.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене - адвоката Милуна Гајића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.831/16 од 12.04.2018. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1бр. 144/18 од 20.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 03. јуна 2020. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Милуна Гајића, па се **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.831/16 од 12.04.2018. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 144/18 од 20.06.2018. године, тако што Врховни касациони суд на основу одредбе члана 422. тачка 2) Законика о кривичном поступку,

- према окривљеној АА, са личним подацима као у списима,

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

што је:

Дана 05. септембра 2015. године, у ..., општина ..., у урачунљивом стању, при чему је била свесна свог дела и хтела је његово извршење, лако телесно повредила оштећеног ББ из ..., и то тако што га је штапом, средством подобним да тело тешко повреди и здравље тешко наруши, два пута ударила и то једном у пределу главе једном у пределу десне подлактице и нанела му лаку телесну повреду изражену у виду нагњечења левог чеонотеменог дела главе са огуљотином коже и у виду крвног подлива на десној подлактици, све то иако је била свесна да је њено дело забрањено,

-чиме би извршила кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.831/16 од 12.04.2018. године, окривљена АА оглашена је кривом због извршења кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, за које дело јој је изречена условна осуда, тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљена у року од једне године по правноснажности пресуде не изврши ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљена је обавезана да суду на име трошкова кривичног поступка плати износ од 38.770,00 динара, а на име паушала износ од 5.000,00 динара, те да на име нужних трошкова кривичног поступка пред ОЈТ плати износ од 10.832,00 динара, све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења, а оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парнични поступак.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Кж1 бр. 144/18 од 20.06.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА – адвоката Милуна Гајића, а пресуда Основног суда у Крушевцу ЗК.бр.831/16 од 12.04.2018. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљене АА – адвокат Милун Гајић поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП и због повреде одредаба чланова 16., 83. и 453. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати суду на поновно суђење или да побијане пресуде преиначи тако што ће према окривљеној одбити оптужбу на основу члана 422. тачка 2) ЗКП, те да одреди да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Врховни касациони суд је решењем Кзз број 914/2018 од 24.09.2018. године, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Милуна Гајића, одбацио као неблаговремен.

Одлуком Уставног суда Уж – 9120/2018 од 12.02.2020. године, тачком 1) усвојена је уставна жалба АА и утврђено да је решењем Врховног касационог суда Кзз број 914/2018 од 24.09.2018. године подносиоци уставне жалбе повређено право на правично суђење, зајемчено одредбом члана 32. став 1. Устава Републике Србије, тачком 2) је поништено решење Врховног касационог суда Кзз број 914/2018 од 24.09.2018. године и одређено да овај суд донесе нову одлуку о захтеву за заштиту законитости поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крушевцу К.број 831/16 од 12.04.2018. године и Вишег суда у Крушевцу Кж1 број 144/18 од 20.06.2018. године, а ставом 3. одбијен је као неоснован захтев подносиоцике уставне жалбе за накнаду нематеријалне штете.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтјева за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Милуна Гајића Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2.

ЗКП), размотрио списе предмета, са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује да је побијаним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, јер постоји околност (правноснажно пресуђена ствар) која трајно искључује кривично гоњење окривљене за предметно кривично дело.

Према стању у списима, против окривљене АА вођен је прекршајни поступак, који је окончан доношењем правноснажног решења Прекршајног суда у Крушевцу – Одељења у Варварину III – 12Пр број 1886/16 од 07.06.2018. године, а којим је на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обустављен прекршајни поступак против окривљене, због прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру, јер је наступила застарелост за вођење прекршајног поступка.

Према чињеничном опису из изреке наведене правноснажне пресуде Прекршајног суда у Крушевцу, окривљена је прекршај из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру учинила тако што је дана 05.09.2015. године у ..., у дворишту породичне куће, вршењем насиља над оштећеним ББ из ..., реметила јавни ред и мир, тако што је пришла оштећеном и штапом га ударила у пределу главе више пута, наневши му лаку телесну повреду.

Из описа радње кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, које је окривљеној стављено на терет оптужним предлогом Кт. број 1417/15 од 23.12.2015. године и из чињеничног описа дела у изреци правноснажне побијане пресуде којом је окривљена оглашена кривом за предметно кривично дело, произилази да чињенични опис кривичног дела у питању одговара чињеничном опису наведеног прекршаја из члана 6. став 3. Закона о јавном реду и миру. Ово стога што се опис кривичног дела односи на исту окривљену, АА, на истог оштећеног – ББ, и исти животни догађај који се одиграо у истом временском и просторном оквиру дана 05.09.2015. године у ..., општина ..., те на исту радњу извршења, која је у битном описана на истоветан начин као у наведеној правноснажној пресуди Прекршајног суда у Крушевцу.

Одредбом члана 4. став 1. ЗКП прописано је да нико не може бити гоњен за кривично дело за које је одлуком суда правноснажно ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен.

Правна сигурност у казненом праву, гарантована је и Уставом Републике Србије, који у члану 34. став 4. прописује да нико не може бити гоњен ни кажњен за кривично дело за које је правноснажном пресудом ослобођен или осуђен, или за које је оптужба правноснажно одбијена или је поступак правноснажно обустављен, нити судска одлука може бити измењена на штету окривљеног у поступку по ванредном правном леку, а истим забранама подлеже и вођење поступка за друго кажњиво дело.

Осим тога, и одредбом члана 4. Протокола 7 уз Европску конвенцију о заштити људских права и основних слобода прописано је да се никоме не може поново судити,

нити се може поново казнити у кривичном поступку у надлежности исте државе, за дело због ког је већ био правноснажно ослобођен или осуђен.

Имајући у виду цитиране законске, уставне и конвенцијске одредбе, те чињеницу да радње окривљене АА, описане у изреци правноснажног решења Прекршајног суда у Крушевцу – Одељења у Варварину III – 12Пр број 1886/16 од 07.06.2018. године, и радње због којих је побијаним правноснажним пресудама оглашена кривом, представљају чињенично један исти догађај, то је Врховни касациони суд нашао да се у конкретном случају очигледно ради о правноснажно пресуђеној ствари.

Стога је усвојио захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА – адвоката Милуна Гајића као основан и преиначио побијане пресуде тако што је према окривљеној одбио оптужбу да је извршила кривично дело лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП.

Обзиром да је на основу одредбе члана 422. тачка 2) ЗКП према окривљеној одбијена оптужба због кривичног дела лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, то је Врховни касациони суд сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП одредио да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 2) у вези члана 422. тачка 2) ЗКП, донета је одлука као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић